

[Holger Eriksen.]

senere, men i hvert fald kan man ikke bebrejde nogen politiske partier og nogen administration, at der som grundlag anvendes en lov, der er vedtaget med fuld tilslutning fra samtlige tjenestemandrepræsentanter.

Så har jeg et par ord til det ærede medlem hr. Erik A. Jensen, der jo, så vidt jeg forstod det, var uskyldshvid, hvad selve postbudekonflikten angik. Derudover mente det ærede medlem, at den danske presse havde et vist ansvar for, at konflikten var brudt ud. Jeg fik ikke fat i begrundelsen for denne påstand. Jeg ved godt, man kan beskyldte pressen for meget og undertiden med rette, men i det tilfælde har jeg i hvert fald ikke fået fat i, hvad det er, pressen har gjort, medmindre det ligger i, at den optog den henvendelse, de københavnske postbudes ledelse udsendte kl. 23 i aftes om, at man imødeså dagen med bange anelser, for der er vel ikke ret mange her i det høje ting i dag, der er i tvivl om, at det var en opfordring til nu at iværksætte den aktion, man havde talt om i forvejen. Det kan naturligvis siges, at det er beklageligt, at pressen har ladet sig misbruge til en sådan provokation, men i anden henseende kan jeg ikke se at pressen har noget ansvar. Derimod synes jeg, at det ærede medlem har svært ved, trods mange forklaringer, at fralægge sig sit ansvar. Selvfølgelig giver jeg det ærede medlem ret i, at den omstændighed, at man i fjernsynet har set, hvorledes der blev smidt mælk på møddingen, skaber en mentalitet, der i og for sig kan forklare, hvad der sker her. Men ledelsen har i hvert fald ansvaret for, at denne mentalitet ikke giver sig udslag på en sådan måde, at det uvilkårligt kommer postbudene til skade.

Hvad er det så, der er sket? Det er det, at det ærede medlem er imod, at der skal ske noget i dag. Det ærede medlem er meget aktiv for at hindre det. Det ærede medlem står op tidligt om morgenen og tager

fra det ene postdistrikt til det andet for at hindre det. Men da det ærede medlem kommer hen på sit bestyrelseskontor, har bestyrelsen vedtaget ikke at følge formanden, men tværtimod at opfordre samtlige postbude til at møde frem i demonstration. Det må være en forfærdelig situation for en formand at komme ud i, at han således ser sig svigtet i enhver henseende, og at den bestyrelse, som han skal arbejde sammen med, vedtager lige netop det modsatte af, hvad formanden havde ønsket.

Og så kommer vi til mødet her i dag. Jeg fik ikke rigtig klarhed over, hvad det ærede medlem sagde, men jeg må sådan rent logisk kunne slutte mig til det. Det ærede medlem må have forklaret, at postbudene havde en bestyrelse, som han ikke kunne samarbejde med, fordi den arbejdede efter lige de modsatte retningslinjer af dem, han ønskede fulgt, og at han har sagt til dem: det her, det går ikke, kammerater; jeg er uenig med min bestyrelse, I burde aldrig være kommet. Jeg regner med, at det ærede medlem har sagt således, for hvis det ikke er tilfældet, synes jeg det ærede medlems opførsel kan betegnes som — med et mildt ord — tvetydigt.

Baagø: Til det ærede medlem hr. Erik A. Jensen vil jeg gerne sige, at når han fra denne talerstol gør rede for, at ledelsen af postbudene, altså også det ærede medlem selv, har opfordret til demonstration, ligger der deri en indrømmelse af en opfordring til arbejdsstandsning, eftersom man jo ikke kan gå til Christiansborg uden at lade arbejdet ligge. Det ærede medlem hævdede, at én dags standsning af udbringningen af post kunne ikke betyde så forfærdelig meget. Jo, ærede medlem, det betyder meget, det betyder i virkeligheden en tabt arbejdsdag for masser af kontorer, som ikke kan ekspedere post. Der er heller ikke tvivl om, at det betyder tab, som hvis de kunne gøres op i penge, ville blive til betydelige summer, rent bortset fra at der er virksomheder, som i dag har måttet have